

fremmede Skibe, som jeg ikke kan se, at der er nogenfømhelst Grund til at favorisere paa den her foreslaaede Maade. Der vil til evige Tider, tror jeg, kunne spores en Strid om denne Afgift, om den enten falder paa Skibet, eller den falder paa Varerne og altsaa delvis paa Konsumenterne, men hvad enten den falder paa Skibet eller paa Varerne, ser jeg ikke, der er nogen fremtrædende Grund til at ophæve den. Falder den paa Skibet, synes det mig ganske naturligt at lade Skibet bære denne direkte Afgift, den eneste, der, saavidt jeg veed, hviler her paa Skibe, og hviler den paa Varerne og kommer den saaledes til at virke som en Slags Told, vil den i de allerfleste Tilfælde være saa ubetydelig, at der ikke er nogen Grund til at afflasse den. Naar jeg har udtalt, at jeg bestemt holder paa Skibsafgiftens Vibeholdelse, har jeg dermed ingenlunde villet sige, at der ikke kunde og burde foretages Forandringer i dens Orlæggelse, det er Noget, som Skibsafgiften vistnok i høi Grad kan trænge til, men der er jo Intet til Ginder for, at en saadan lige saa godt kan foretages i Forbindelse med Toldlovgivningen som en Afklaffelse af selve Afgiften.

Da den meget ærede Finanzminister fremsatte Lovforslaget her i Thinget, udtalte han, at naar han var gaaet til saa store og betydelige Nedsættelser paa Toldomraadet, var det kun paa den Betingelse, at han kunde faae Kompensation for disse Nedsættelser. Den høitærede Minister har søgt Kompensationen dels ved en forhøiet Told paa Luxusgjenstande, dels ved en forandret Beskatning af Brændevinstilvirkningen og dels ved en Skat paa alkoholholdigt Ol. De to sidste Beskatninger skal jeg ikke i Diebliffet omtale, jeg gaar ud fra, at den høitærede Ministers Beregning over de Indtægter, de ville bringe, er rigtig; jeg skal derimod et Diebliff dvæle ved de Indtægter, man forventer at faae ved en forhøiet Beskatning af Luxusgjenstande. Jeg tror nu, at det er noget tvivlsomt, om den forøgede Indtægt vil naas i den Udstrækning, som den høitærede Minister har paaregnet. Jeg skal her berøre, at der endnu er en anden Maade, hvor paa Statsindtægterne kunde forøges, og det er ved en større Indforskoning af Varer, for hvilke Tolden er bleven nedsat. For saavidt det angaar Livsforbrødenheder, tror jeg ikke, at Forøgelsen af Indforskningen vil blive meget betydelig; det er muligt, at den vil stige Noget for de Naastoffer og Hjælpstoffer, som benyttes af Industrien, men med den Udvikling, som Industrien for Diebliffet har her i Landet, tror jeg ikke, det vil ske i nogen meget høi Grad. Jeg holder mig altsaa til Tolden paa Luxusgjenstande. Medens Konsumenterne faare sjelden mærke Noget til Virkningen af Toldnedsættelser eller af Ophævelse af Tolden, mærke de meget hurtigt Virkningen af Toldforhøjelsen. Naar en ny Toldtarif, som indeholder Forhøjelser, skal træde i Kraft, vil man finde Bladene vrimsende

af Bekjendtgørelser fra de Handlende om, at de paa Grund af denne Toldforhøjelse se sig nødsage til at forhøje de hidtil gjældende Priser med et Beløb, der idetmindste er ligesaa høit som Toldforhøjelsen, og der er da en stærk Opfordring for Konsumenten til at tage under Overveielse, om han ogsaa med denne Prisforhøjelse vil se sig istand til i Fremtiden at konsumere en saadan Vare i samme Udstrækning som hidtil; vi skulle jo lægge Mærke til, at det er Luxusartikler, som for en stor Del kunne undværes og i hvert Fald burde kunne undværes. Jeg kan ikke tro Andet, end at den Forhøjelse af Vintolden, som den ærede Minister foreslaar, og som, saavidt jeg husker, er 37—75 Dre pr. Bouteille og 10—20 Dre pr. Pund for Fad, vil bevirke en saadan Nedgang i Forbrugen af Vin heri Landet, at der ikke vil kunne naas Dækning, saaledes som den ærede Minister forudsætter, ved denne Forhøjelse af Tolden. Og som det gaar med Vin, saaledes tror jeg, det vil gaa med ikke saa andre Luxusartikler. I Slutningen af sit Foredrag gjorde den ærede Minister Rede for den endelige Virkning af de af ham fremsatte Lovforslag, og den skulde da være, at Statskassen vilde tage aarlig omtrent 275,000 Kr., men, gjorde den ærede Minister tillige opmærksom paa, Staten vilde vinde ikke Ubetydeligt ved de foreslaaede Toldafklaffelser af og Toldnedsættelser paa Varer, som Staten forbrugte i sine Stablissementer til Driften af sine Jernbaner, Dampskibe osv. Jeg skal indrømme, at her vil kunne finde en Besparelse for Statskassen Sted, som vil gjøre Nedgangen mindre følelig; men jeg kan ikke fravige, hvad jeg udtalte før om Virkningen af den forhøiede Told paa Luxusgjenstande, og for mig staar staar det saaledes som sandsynligt, at Statens Nedgang i aarlige Indtægter snarere kan blive over 300,000 Kr. end under 300,000 Kr.

Der er allerede i Pressen rettet Bebreidelser imod den ærede Finanzminister, fordi han har sammenknyttet de 3 Lovforslag om Told- og Skibsafgifterne, om Skatten paa Brændevin og om Skatten paa Ol, og fordi han overhovedet har forlangt Kompensation eller forlangt nogen Kompensation. Jeg tvivler ikke paa, at disse Bebreidelser ogsaa ville komme frem ved Behandlingen af dette Lovforslag paa Rigsdagen. Jeg er nu saa langt fra at kunne anerkjende Berettigelsen af disse Bebreidelser, at jeg, naar jeg skulde tillade mig at reise nogen Bebreidelse imod den ærede Finanzminister, vil komme til at gaa i en ganske anden Retning. Jeg vilde nemlig bebreide ham, at han ikke har benyttet denne Leilighed til at staffe Statskassen en betydelig forøget Indtægt. Man vil vistnok sige, at det er et helt bejnderligt Forlangende at komme med, at der skal staffles Statskassen større Indtægter, naar Statskassen snarere lider under for store Beholdninger end under Mangler; men Grunden hertil er bekjendt